

**การรับรู้ ความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมการดื่ม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ**

**Perception, Awareness in Alcoholic Beverage Control Act and Alcohol
Drinking Behavior Among Chaiyaphum Rajabhat University Students, Mueang
District, Chaiyaphum Province**

วราวุฒิ มหามิตร¹ และอิสระพงษ์ ถนัดคำ²

Warawut Mahamith¹ Itsarapong Tanadka²

¹ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

¹Faculty of Arts and Science Chaiyaphum Rajabhat University

e-mail: warawut.m9@gmail.com

² คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

²Faculty of Arts and Science Chaiyaphum Rajabhat University

Received : October 18, 2019, Reviewed : October 25, 2019, Revised : November 4, 2019, Accepted : November 8, 2019

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ ความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้เทคนิคในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative research) กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 248 คน คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยการใชสูตรของ (Yamane. 1967) และทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย จำนวน ความถี่ ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 60.48 เพศชายร้อยละ 39.51 ส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 19.85 ปี ส่วนใหญ่อยู่อาศัยในหอพักเอกชนรอบมหาวิทยาลัย ร้อยละ 61.29 รองลงมาอยู่อาศัยในบ้านเรือนในชุมชนรอบมหาวิทยาลัย ร้อยละ 31.81 ระดับการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และมีระดับทัศนคติเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 สำหรับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 54.80 ส่วนในกลุ่มที่มีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 45.20 ซึ่งมีความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่ดื่มมานานๆ ครั้ง ประมาณ 8-11 วันต่อปี ร้อยละ 9.70 ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ที่นิยมดื่มคือ เบียร์ ร้อยละ 32.30 รองลงมาคือสุราสี ร้อยละ 21.00 ซึ่งส่วนใหญ่จะซื้อที่ร้านขายของชำ ร้อยละ 20.60 รองลงมาซื้อที่ร้านสะดวกซื้อร้อยละ 15.30 ซึ่งสาเหตุที่ตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชวน ร้อยละ 36.20 รองลงมาเพราะคลายเครียด ร้อยละ 28.20 ซึ่งสถานที่ที่นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ดื่มที่บ้าน ร้อยละ 19.30 รองลงมานิยมดื่มที่ร้านเหล้า/ผับ/บาร์ ร้อยละ 17.70

คำสำคัญ: พฤติกรรม, การรับรู้, ความตระหนัก, เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

Abstract

This research is aimed to study 1) Perception and Awareness in Alcoholic Beverage Control Act among Chaiyaphum Rajabhat University students, Chaiyaphum Province. 2) alcohol drinking behavior among Chaiyaphum Rajabhat University students, Mueang District, Chaiyaphum Province. This survey research is collected 248 samples by Simple Random Sampling. These questionnaires are analyzed by percentage, average, standard deviation.

The research results are found that Mostly to Recognition in Alcoholic Beverage Control Act among is overall at a Medium level mean is 3.24 and Awareness is a good level mean is 3.78 . For alcohol drinking behavior among students Chaiyaphum Rajabhat University is overall have Drink infrequently about 8-11 time per year. The most popular drink is beer 32.30 Percent. Buy Alcoholic Beverage at retail stores 20.60 Percent. A Cause drinking as friend 36.20 Percent. And Popular locations for alcohol drinking at home and Bar.

Keyword: Behavior, Recognition, Awareness, alcohol drinking

บทนำ

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จัดเป็นสารเสพติดชนิดหนึ่งที่ยังเป็นปัญหาระดับโลกและเป็นปัญหาสาธารณสุขที่ยังต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ข้อมูลจากองค์การอนามัยโลก (World Health Organization ; WHO) ได้ระบุว่า การดื่มแอลกอฮอล์ เป็นสาเหตุให้ประชากรโลกเสียชีวิตปีละกว่า 2.5 ล้านคน เฉลี่ยนาทีละ 4.8 คน โดยเฉพาะประชากรกลุ่มอายุ 15 – 29 ปี (WHO.2018)

สำหรับประเทศไทยมีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่ามีพฤติกรรมในการดื่มสุราถึง 17 ล้านคน ซึ่งคิดเป็น 32% ของประชากรวัยรุ่นมีทั้งหมด 53.9 ล้านคน โดยผู้ชายมีแนวโน้มในการดื่มมากกว่าผู้หญิง 5 เท่าตัว โดยผู้ชายจะเริ่มดื่มอายุเฉลี่ย 19.4 ปี ส่วนผู้หญิงเริ่มดื่มอายุ 24.6 ปี ได้มีการตราพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขึ้น เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้าน

สังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน โดยตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย โดยได้มีข้อกำหนดคือ 1.ห้ามผู้ใดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา รวมทั้งห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาในรัศมี 300 เมตรโดยใช้ดุลยพินิจ เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศของคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือคสช. (คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ. 2558) สำหรับแอลกอฮอล์กลุ่มเยาวชน 15 -19 ปี นิยมดื่มเบียร์ ร้อยละ 74.5 สุราขาวหรือสุรากลั่นร้อยละ 37.6 สุราสีน้ำตาลร้อยละ 25 สุราสีน้ำตาลต่างประเทศร้อยละ 2.8 ปัจจัยและสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชน พบว่า ปัจจัยที่มาจากสังคมและสิ่งแวดล้อมภายนอกเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน การจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยลดปริมาณการบริโภค และอันตรายที่เกี่ยวข้องซึ่งในพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่มีผลบังคับใช้มา จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2561 เป็นเวลาประมาณ 10 ปีกว่า จึงมีบทบัญญัติสำคัญที่กำหนดอายุขั้นต่ำของเยาวชนใน การซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการกำหนดสถานที่ จำหน่ายด้วยโดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้มีความ พยายามที่จะสนับสนุนให้ ความรู้เรื่องกฎหมายและ รมรงค์สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายส่วนองค์กรภาค ประชาสังคมในระยะหลังได้ มีบทบาทสำคัญในการ รมรงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์อย่างไรก็ตามมีการสำรวจที่ชี้ให้เห็นว่าเยาวชนที่อายุน้อยกว่า 20 ปี ซึ่งเป็นอายุขั้นต่ำที่กฎหมาย กำหนดให้สามารถซื้อ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้และสามารถซื้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดื่มได้เองโดยพบเห็น เยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปีสามารถซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ จึงสะท้อนถึงระดับการบังคับใช้กฎหมายใน ประเทศไทยด้วยว่าอาจยังไม่มี ความเข้มแข็งเพียงพอ (สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ. 2561)

จังหวัดชัยภูมิ มีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนและที่สาธารณะ ปัญหาดังกล่าวยังคงลุกลามไปถึง ในสถาบันการศึกษาต่างๆ รวมทั้งในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วย ซึ่งเยาวชนจะมีพฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์ จาก สถานการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ยังคงมีแนวโน้มที่สูงอยู่ ซึ่ง การศึกษาถึงการรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคตินักศึกษาต่อกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะ เป็นข้อมูลและวิธีการที่สำคัญในกระบวนการหามาตรการและแนวทางในการป้องกันและควบคุมการเข้าถึง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักดื่มหน้าใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาและประชาชนในชุมชน

จากสถานการณ์ ปัญหาและข้อจำกัดที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นสิ่งท้าทายต่อกระบวนการจัดการปัญหา การดื่มแอลกอฮอล์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิและชุมชนโดยรอบ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาการรับรู้ ความ ตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยผลสำเร็จของงานวิจัยนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิและชุมชนโดยรอบสามารถใช้เป็นแนวทางในการป้องกัน และควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ ความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 248 คน คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1967) และทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยประยุกต์และพัฒนาจากโครงการประเมินผลลัพธ์ยุทธศาสตร์เมืองพิษณุโลก สุภาพดีปลอดเหล้าบุหรี่ของผศ.ดร.ปิยะรัตน์ นิรมิตพิทักษ์พงศ์ พ.ศ.2558 หากคุณภาพของเครื่องมือโดยตรวจสอบพิจารณาหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญทุกข้อคำถามมีค่า IOC ระหว่าง 0.05-1.00 และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิซึ่งเป็นกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cranach's alpha Coefficient) เท่ากับ 0.83 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย จำนวน ความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 60.48 เพศชายจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.51 ส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 19.85 ปี ส่วนใหญ่อยู่อาศัยในหอพักเอกชนรอบมหาวิทยาลัย จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 61.29 รองลงมาอยู่อาศัยในบ้านเรือนในชุมชนรอบมหาวิทยาลัยจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 31.05 รายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	98	39.51
หญิง	150	60.49
อายุ (ปี)		
น้อยกว่า 18ปี	2	0.81
18 – 19 ปี	184	74.19
20ปี ขึ้นไป	62	25.00
Minimum = 17 ปี, Maximum = 27 ปี		
Mean = 19.85 ปี		
บ้าน	77	31.05
หอพักมหาวิทยาลัย	10	4.04
หอพักเอกชน	152	61.29
อื่นๆ	9	3.62

ตารางที่ 2 การรับรู้ และความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

การรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
ห้ามดื่มแอลกอฮอล์ใน วัด ศาสนสถาน	3.30	0.781	ปานกลาง
ห้ามดื่มแอลกอฮอล์ใน สวนสาธารณะ	2.85	0.842	ปานกลาง
ห้ามดื่มแอลกอฮอล์ใน โรงเรียน/สถานศึกษา	3.37	0.858	ปานกลาง
ห้ามขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ให้กับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี	3.51	0.862	มาก
ห้ามเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนรถ บนถนนและทางเท้า	3.17	0.867	ปานกลาง
ภาพรวม	3.24	0.595	ปานกลาง
ความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอันตรายต่อสุขภาพชีวิตและทรัพย์สิน	3.95	0.784	ดี
การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยแก้ปัญหาชีวิตได้	3.89	0.856	ดี
งานเลี้ยงต่าง ๆ ต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อให้งานรื่นเริงหรือสนุกสนาน	3.40	0.758	ปานกลาง
หน่วยงานรัฐควรดำเนินการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างเคร่งครัด	3.48	0.872	ปานกลาง
ควรเพิ่มราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อให้การดื่มลดลง	4.22	0.867	ดี
ภาพรวม	3.78	0.651	ดี

จากตารางที่ 2 และ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และ ความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 สำหรับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 54.80 ส่วนในกลุ่มที่มีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20 ซึ่งความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่ ดื่มนานๆ ครั้ง จำนวน 8-11 วันต่อปี ร้อยละ 9.70 ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มคือ เบียร์ ร้อยละ 32.30 รองลงมาคือสุราสี ร้อยละ 21.00 ซึ่งส่วนใหญ่จะซื้อที่ร้านขายของชำ ร้อยละ 20.60 รองลงมาซื้อที่ร้านสะดวกซื้อ ร้อยละ 15.30 ซึ่งสาเหตุที่ตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชวน ร้อยละ 36.20 รองลงมาเพราะคลายเครียด ร้อยละ 28.20 ซึ่งสถานที่ที่นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ดื่มที่บ้าน ร้อยละ 19.30 รองลงมานิยมดื่มที่ร้านเหล้า/ผับ/บาร์ ร้อยละ 17.70 ดังแสดงในตารางที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

พฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา		
ไม่ดื่ม	136	54.80
ทุกวัน (7วัน/สัปดาห์)	2	0.80
เกือบทุกวัน (5-6วัน/สัปดาห์)	3	1.20
วันเว้นวัน (3-4วัน/สัปดาห์)	10	4.00
ทุกสัปดาห์ (1-2 วัน/สัปดาห์)	23	9.30
ทุกเดือน (1-3 วัน/เดือน)	9	3.60
นานๆ ครั้ง 8-11 วัน/ปี	24	9.70
นานๆ ครั้ง 4-7 วัน/ปี	18	7.30
นานๆ ครั้ง 1-3 วัน/ปี	23	9.30
ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา		
ไม่ดื่ม	136	55.20
สุราขาว	23	9.30
ยาดอง	4	1.60
สุราสี	52	21.00
เบียร์	80	32.30
ไวน์องุ่น แชมเปญ	9	3.60
ไวน์คูลเลอร์	6	2.40

ตารางที่ 3 (ต่อ)

พฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคยซื้อ	129	52.00
ร้านขายของชำ	51	20.60
ร้านสะดวกซื้อ	38	15.30
ห้างสรรพสินค้า	5	2.00
ร้านขายเหล้า	5	2.00
ร้านคาราโอเกะ/ร้านอาหาร	1	0.40
ผับ/บาร์	19	7.70
สาเหตุที่ท่านตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เพื่อนชวน	90	36.20
คลายเครียด	70	28.20
ทำให้กล้าพูดคุย/เข้าหาคนที่ชอบ	18	7.30
มีงานเลี้ยงสังสรรค์	55	22.20
เที่ยวสถานบันเทิง	33	13.30
อื่นๆ	6	3.20
สถานที่มักจะนิยมไปดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่ดื่ม	123	49.60
ร้านขายของชำ	6	2.40
ร้านหมูกระทะ/แจ่วฮ้อน/ร้านอาหารตามสั่ง	2	0.80
หอพัก	22	8.90
ร้านคาราโอเกะ/ร้านอาหาร	3	1.02
ผับ/บาร์/ร้านขายเหล้า	44	17.70
บ้าน	48	19.30

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

การรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และมีความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 สำหรับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 54.80 ส่วนในกลุ่มที่มีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 45.20 ซึ่งมีความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่ดื่มมานานๆ ครั้งประมาณ 8-11 วันต่อปี ร้อยละ 9.70 ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มคือ เบียร์ ร้อยละ 32.30 รองลงมาคือสุราสี ร้อยละ 21.00 ซึ่งส่วนใหญ่จะซื้อที่ร้านขายของชำ ร้อยละ 20.60 รองลงมาซื้อที่ร้านสะดวกซื้อ ร้อยละ 15.30 ซึ่งสาเหตุที่ตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชวน ร้อยละ 36.20

รองลงมาเพราะคลายเครียด ร้อยละ 28.20 ซึ่งสถานที่ที่นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ดื่มที่บ้าน ร้อยละ 19.30 รองลงมานิยมดื่มที่ร้านเหล้า/ผับ/บาร์ ร้อยละ 17.70 ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (สุทธิพงษ์ กรานเขียว. 2558) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนิสิตภาคพิเศษมหาวิทยาลัยบูรพา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (พระมหากมล ถาวโร. 2552) ซึ่งได้ศึกษาการรับรู้ของพุทธศาสนิกชนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

การอภิปรายผลการวิจัยการรับรู้ ความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อำเภอเมืองจังหวัดชัยภูมิ จากผลการศึกษานักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้นักศึกษา มีความรู้หรือโอกาสในการดูแลสุขภาพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

ส่วนนักศึกษาที่ยังมีพฤติกรรมการดื่มอยู่ ทางมหาวิทยาลัยควรร่วมมือกับชุมชนในการดำเนินกิจกรรมกระตุ้นหรือส่งเสริมให้มีการลดและเลิกพฤติกรรมการดื่มอย่างปลอดภัย และสร้างค่านิยม ความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลวิจัยของ (ธีระวุธ ธรรมกุล.2561) ซึ่งได้ทำการศึกษาศถานการณ์การจำหน่ายและการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเขตโซนนิ่งรอบสถานศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทายและอาจจะช่วยลดโอกาสเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนรอบสถานศึกษาได้ต่อไป

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างและจริยธรรมการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ถึงผู้นำชุมชนและกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง โดยการให้ข้อมูลเป็นไปตามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างและยินดีเข้าร่วมโครงการ และในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างสามารถขอถอนตัวได้ตลอดเวลา ข้อมูลที่ได้เป็นรายบุคคลจะถูกเก็บเป็นความลับรวมทั้งไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีให้รหัสจึงไม่ทราบชื่อของผู้เข้าร่วมวิจัย และนำเสนอข้อมูลในภาพรวมของกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา ไทยกล้า. (2556). การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับความยากจนในครัวเรือนของ ภาคเหนือตอนบน สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุฑาทิพย์ ศรีธรรมาม. (2552). การรับรู้และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ของประชาชนในเขตเทศบาลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม. มหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปิยะรัตน์ นิมพิทักษ์พงศ์. (2558). โครงการประเมินผลลัทธิพุทธศาสตร์เมืองพิชญ์โลกสุภาพดี ปลอดภัยล้ำบุหรี . หน่วยปฏิบัติการวิจัยและวิชาการด้านการควบคุมยาสูบ ภาคเหนือตอนล่าง คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.

วีรณัฐ ว่องวรรัตนกุล และคณะ. (2553). **ความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการบริโภคและผลกระทบต่อประเทศไทย**. รายงานแผนงานพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านนโยบายแอลกอฮอล์ สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ 2553.

Anderson, L.W. and Krathwohl, D.R. (2001). **A taxonomy for learning, teaching, and assessing: a revision of Bloom's taxonomy of educational objectives**. New York: Addison Wesley Longman.

Chakgarphan, P., Piyarat, N. and Narongsak N. (2013). **The pattern of rural retailer behavioral concerning cigarette sale to minors in the lower northern Thailand**. In The 10th APACT Conference: Ending the tobacco epidemic protecting and keeping health lives (p. 133). Japan: Makuhari, Chiba.

Potjanamart, C., Pongnil, M., & Kithathong, S. (2014). **Patterns of Alcohol Consumption Among Students in the Northern Universities**. Journal of Nursing Science and Health, 37(4), 66-73.

World Health Organization. (2014). **Global status report on alcohol and health 2014**. [online]. Available from: http://www.who.int/iris/bitstream/10665/112736/1/9789240692763_eng.pdf. [Accessed October 10, 2019].

